

بیانیه " کانون اندیشه کپنهاگ " در باره اوضاع کنونی و تکالیف پیش رو

در شرایط متحول جهان امروز ، تحولات و صف بندی های تازه ای در جغرافیای سیاسی دنیا مشاهده می گردد . علیرغم پیچیدگی ها و عدم شفافیت مواضع ، امواج سراسری مدیا و تریبون های بورژوازی ، تغییرات سریع در یارگیری ها و اردوکنشی های متعارض و متفاوت ، سمت گیری های عوام فریبانه و ریاکارانه ی قدرت های امپریالیستی و حکومت گران منطقه ای و بومی – به ویژه در اوضاع بسیار آشفته و ناگوار خاورمیانه و ظهور پدیده هایی چون طالبان ، القاعده و داعش و امثالهم – خطوط کلی این صف بندی ها آشکار است :

شکاف های طبقاتی ، فاصله ی میان غنی و فقیر ، و در یک چشم انداز وسیع تضاد و نابرابری میان کارگران و زحمت کشان و اکثریت توده های مزد و حقوق بگیر و بیکار از یک طرف در مقابل سرمایه داران و غارتگران دسترنج توده ها و در یک کلام میان اردوی کار و سرمایه ، بیش از هر دوره ای افزونی یافته است .

افزون بر این نابرابری ها و تداوم نظام بهره کنشی سرمایه داری ، موج های فزاینده ارتجاعی ، که از دهه ی هفتاد میلادی به این سو سر بلند کرده و برآمد رژیم اسلامی در ایران از اولین طلایه داران آن بوده است ، در پوشش مذهب و انواع فرقه های دینی ، ملیت پرستی و قوم گرایی ، برتری طلبی های نژادی و جنسی و برده داری نوین و غیره ، محملی برای جنایت بارترین و افراطی ترین دسته جات ، رژیم ها و قدرت های منطقه ای و جهانی گردیده است . توحش اسلامی و انواع دسته جات مسلح و راهزن که در پوشش دین و مذهب به آدم کشی و راهزنی مشغولند ، نمونه و گواهی بر شدت انحطاط و گندیدگی نظام سرمایه داری در دوره انحصارات است .

از سوی دیگر ، در اردوی کارگران و زحمتکشان و توده های تحت ستم سرمایه داری ، امپریالیسم و نظامات کهن و ارتجاعی ، علیرغم مبارزات و اعتراضات و فداکاری های فراوان ، در غیاب آلترناتیو و چشم انداز و رهبری انقلابی و رهایی بخش و سوسیالیستی ، چشم انداز دگرگونی ریشه ای و رادیکال ، هم چنان تیره و تار و ناروشن است . به خلاصه ترین عبارت می توان گفت که دولت های بورژوازی به نهایت درجه به راست چرخیده اند ؛ بی آن که کارگران و توده های تحت استثمار در عرصه مبارزاتی ، به چپ چرخیده باشند .

این واقعیت های ناگوار و جان فرسا ، وظایف گران بار ترو سخت تری را بر دوش نیروها ، جنبش ها ، تشکل ها و نهادهای انقلابی ، رادیکال و سوسیالیست قرار داده است ؛ که عبارت است از افزودن بر آتش مبارزه و اعتراض طبقاتی و توده ای علیه این نظم وارونه و ارتجاعی و شتاب بخشیدن بر روند شکل گیری افق رهایی و آزادی است . امر سازمان یابی و اتحاد طبقاتی و رادیکال ، مدت هاست که به عنوان اصلی ترین و حیاتی ترین تکلیف انقلابیون ، کمونیست ها و نیروهای رادیکال و مترقی ، جلوی ما خودنمایی می کند .

ما ، اعضای " کانون اندیشه کپنهاگ " که همواره خودرا به عنوان جزئی از خانواده بزرگ چپ و سوسیالیست ایران ، دانسته ایم ، و کارنامه بیش از دو سال فعالیت جمعی ما ، گواه آشکاری بر این جهت گیری است ؛ پس از ارزیابی از فعالیت های پیشین و تکالیف پیش رو ، امکانات و محدودیت ها ، و با جمع بندی تجربه های پیشین ، و

نیز بررسی آلترناتیوهای پیش رو، تصمیم گرفتیم به طور رسمی و علنی، فعالیت های خود را در عرصه های پراتیکی مختلف، همراه و هم گام با سایر نیروهای چپ و رادیکال که در چارچوب " شورای نمایندگان احزاب، سازمان ها و نهادهای چپ و کمونیست " در دوساله اخیر همکاری ها و اتحاد عمل های ثمربخشی را به عمل آورده اند، ما نیز به این گرایش و روند متحد کننده و متشکل پیوسته و حتی الامکان در همه ی فراخوان ها، برنامه ها و تصمیمات این جمع شرکت فعال نماییم. وظیفه ای که در گذشته جدا جدا و به طور انفرادی انجام داده بودیم، اینک مصمم هستیم که متشکل و هماهنگ و رسمی ادامه دهیم؛ و در کنار سایر رفقا و فعالان عرصه ی اعتراض و مبارزه، هم دوش توده های کارگر و زحمتکش، در هر جایی که مقدور باشد، تلاش نماییم.

از همین رو، به عنوان اولین گام، در پاسخ به فراخوان اخیر شورا در خصوص برگزاری کارزار دفاع از کارگران زندانی و زندانیان سیاسی، ما نیز فعلا در این کارزار شرکت کرده و به مراسمی که به همین منظور از سوی چند جریان سیاسی دیگر متشکل در شورا، در کپنهاگ برگزار می گردد، می پیوندیم.

از تمامی نیروها و نهادهای چپ، انقلابی و رادیکال دعوت می کنیم به این حرکت اعتراضی و سراسری پیوسته و یک صدا و متحدانه خواهان آزادی کلیه زندانیان سیاسی، عقیدتی و فعالان جنبش کارگری شویم.

کارگر زندانی، زندانی سیاسی آزاد باید گردد

سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی

زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم

کانون اندیشه کپنهاگ

23 می 2015